

Després, com abans, continua la seva existència de petit funcionari, sense més agitació que els minúsculs plets i mortificacions que li infligeixen superiors jeràrquics i reglaments estrets. Quan la situació esdevé massa crítica, canvia d'amo; a penes de condició, Estacions memorables d'aquesta existència, Weimar, Arnstadt, Mühlhausen. Weimar, Köthen i Sant Tomàs de Leipzig... En la seva peregrinació l'acompanyen onze fills i nou filles, entre els que li donà Bàrbara, la primera muller, i Anna Magdalena, la segona. Deu fills moren en vida seva. La vida familiar de Joan Sebastià és patriarcal i tota ungida de música. La seva existència es reparteix entre aquesta vida familiar i el seu servei. Tota la seva obra fou concebuda i realitzada de cara a aquest servei músic, d'acord amb allò que exigia i allò que feia possible. El seu pensament i el sentiment, però, només foren posats en Déu.

Tres anys abans de morir, perdé la vista, com Händel. Les seves últimes obres, entre elles les composicions més difícils de l'Art de la Fuga, foren dictades pel gran músic orb al seu gendre Altnikol.

Barroquisme d'Händel i espiritualisme de Bach són pols, a no poguer més, oposats. En llurs obres cim, no obstant, una mateixa grandesa els agermana. La *Passió segons Sant Mateu* farà revivre a la humanitat present i futura el drama de la Passió de Jesucrist, amb unció insuperable; com el *Messies* ens farà present per sempre, amb la vida i la mort del Crist, la profecia del seu retorn a la fi dels segles; monuments egregis d'una grandesa i universalitat de concepció no igualades.

L'estel brillant de Domenico Scarlatti, empallideix al costat d'aquests dos astres de primera magnitud. *Maestro al cembalo* en les corts dels grans prínceps, fou el gran virtuós del seu temps i un músic d'una genial originalitat.

La importància de la seva producció és extraordinària per a l'evolució de l'estat contrapuntible de l'època vers l'homofonia dels clàssics de la sonata. Dels molts centenars de composicions que escriví per *cembalo*, poques són les que encara avui no s'escoltin amb delectança. La gràcia fresca i esvelta de la seva invenció melòdica i rítmica és com una primavera de la música clàssica.

Avui sabem del cert, ja, que Scarlatti no morí a Itàlia, com fins ara era suposat, sinó a Madrid, on residí des de l'any 1729, i on finà en una casa del carrer de Leganitos, el dia 23 de juliol de 1757.

17057—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERÀ,
SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT DESÈ

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

G. F. HÆNDEL

(Nat el 23 febrer 1685)

J. S. BACH

(Nat el 21 març 1685)

SCARLATTI

(Nat el 17 octubre 1685)

Presentació a Barcelona de

ALICE EHLERS, de Viena

clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ

violí.

Dimarts, 12 de març de 1935

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

TEATRE STUDIUM

PROGRAMA

I

Sonata en sol menor HAENDEL
Andante, Allegro, Adagio.
Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

Tre essercizi D. SCARLATTI
 CLAVICÈMBAL

Sonata en fa major HAENDEL
Adagio, Allegro, Largo.
Adagio, Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

II

Fantasia cromàtica i Fuga
 Concert Italià
Allegro, Andante, Allegro.

CLAVICÈMBAL

PETITA PAUSA

Sonata en sol major
Allegro, Largo, Allegro.
Adagio, Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

J. S. BACH

L'any 1685 està inscrit amb xifres d'or en el llibre de la Música. Dos astres de primera magnitud apareixien, cap a Septentrió, en el firmament musical, a la mateixa hora en què un tercer estel brillant despuntava a la regió meridional.

Des de llur altitud, que és universalitat, Joan Sebastià Bach i Jordi Frederic Händel dominen tota una època de la música. Aquesta és, sobretot, la situació de Händel. J. S. Bach, a més a més, traspasa aquestes fronteres: es situa més enllà del temps. El seu geni domina tota la música des d'una alçària que, per a l'enteniment humà, ja es confon amb l'etern.

Bach i Händel formen una antítesi poderosa. El contrast de l'esperit que anima l'obra llur, correspon al contrast que fan la vida, els destins d'aquests dos homes.

Händel brilla, encara adolescent, davant dels grans de la terra. Fill d'un obscur cirurgià, el geni musical esclata en ell com per generació espontània, sense ascendents ni descendència directa. Händel, home madur, és la figura més brillant del seu temps. El gran món s'inclina davant d'ell. Una vida trepidant, moderna —gairebé d'ara—, l'agita incessantment. D'Itàlia a Londres, passant per totes les corts d'Europa, els seus viatges no paren mai. Es l'home de grans empreses. A Londres triomfa i s'arruïna més d'una vegada amb les seves companyies d'òpera. Perd, i guanya grans plets. L'òpera dels italians li fa una guerra a mort. La seva pompositat barroca provoca la paròdia graciosíssima de la *Beggar's Opera*, que crea un gènere, amb un tema agut que ha rebrotat en els nostres dies en l'*Opéra de quat'sous*. Ja vell, conço superb de tota la vida, mor en soledat, després d'haver perdut la vista, com Joan Sebastià, durant els seus últims anys, i havent trobat temps de produir en mig de tota la seva agitació un bagatge imponent d'òperes, oratoris i música vocal i instrumental de tots els gèneres.

Joan Sebastià Bach, fill i nét de músics, branca mestre del frondós arbre genealògic d'una vasta família de músics, té una humil existència petit-burguesa, perduda en el cor de la província alemanya. Els seus viatges es poden comptar amb els dits de la mà: de Lüneburg a Hamburg, a peu, per a sentir dos organistes famosos; de Hamstadt a Lübeck, a peu, per tal de conèixer al gran Buxtehude; i el més llarg de tots, aquell viatge en posta a Potsdam, per a tocar davant de Frederic el Gran. Es el moment culminant de la seva existència social.

ALICE EHLERS. — L'honor que ens escau de fer conèixer a Barcelona aquesta excellent artista, completa la nostra satisfacció de què Alice Ehlers hagi pogut prendre part en la nostra commemoració de Haendel, Bach i D. Scarlatti, juntament amb un artista català de la categoria del mestre Eduard Toldrà.

Alice Ehlers és vienesa, deixeble del famós Leschetitzky. El seu temperament musical, orientat cap a les composicions de clara arquitectura, li féu preferir, des de l'època dels seus estudis, la música de J. S. Bach. Aquesta inclinació l'emmenà a especialitzar-se en el clavicèmbal, instrument que treballà llargament amb Wanda Landowska. Avui és considerada com una de les més eminents concertistes d'aquest instrument, amb el qual ha donat concerts i cursos de lleçons per tot Europa i Nord-Amèrica.

Després, com abans, continua la seva existència de petit funcionari, sense més agitació que els minúsculs plets i mortificacions que li infligeixen superiors jeràrquics i reglaments estrets. Quan la situació esdevé massa crítica, canvia d'amo; a penes de condició. Estacions memorables d'aquesta existència, Weimar, Arnstadt, Mühlhausen, Weimar, Köthen i Sant Tomàs de Leipzig... En la seva peregrinació l'acompanyen onze fills i nou filles, entre els que li donà Bàrbara, la primera muller, i Anna Magdalena, la segona. Deu fills moren en vida seva. La vida familiar de Joan Sebastià és patriarcal i tota unguada de música. La seva existència es reparteix entre aquesta vida familiar i el seu servei. Tota la seva obra fou concebuda i realitzada de cara a aquest servei músic, d'acord amb allò que exigia i allò que feia possible. El seu pensament i el sentiment, però, només foren posats en Déu.

Tres anys abans de morir, perdé la vista, com Händel. Les seves últimes obres, entre elles les composicions més difícils de l'Art de la Fuga, foren dictades pel gran músic orb al seu gendre Altnikol.

Barroquisme d'Händel i espiritualisme de Bach són pols, a no poguer més, oposats. En llurs obres cim, no obstant, una mateixa grandesa els agermana. La *Passió segons Sant Mateu* farà revivre a la humanitat present i futura el drama de la Passió de Jesucrist, amb unció insuperable; com el *Messies* ens farà present per sempre, amb la vida i la mort del Crist, la profecia del seu retorn a la fi dels segles; monuments egregis d'una grandesa i universalitat de concepció no igualades.

L'estel brillant de Domenico Scarlatti, empal·lideix al costat d'aquests dos astres de primera magnitud. *Maestro al cembalo* en les corts dels grans prínceps, fou el gran virtuós del seu temps i un músic d'una genial originalitat.

La importància de la seva producció és extraordinària per a l'evolució de l'estat contrapuntible de l'època vers l'homofonia dels clàssics de la sonata. Dels molts centenars de composicions que escriví per *cembalo*, poques són les que encara avui no s'escollin amb delectança. La gràcia fresca i esvelta de la seva invenció melòdica i rítmica és com una primavera de la música clàssica.

Avui sabem del cert, ja, que Scarlatti no morí a Itàlia, com fins ara era suposat, sinó a Madrid, on residí des de l'any 1729, i on finà en una casa del carrer de Leganitos, el dia 23 de juliol de 1757.

17057—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA.

SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT DESÈ

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

G. F. HÄNDEL

(Nat el 23 febrer 1685)

J. S. BACH

(Nat el 21 març 1685)

SCARLATTI

(Nat el 17 octubre 1685)

Presentació a Barcelona de

ALICE EHLERS, de Viena

clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ

violí.

Dimarts, 12 de març de 1935

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

TEATRE STUDIUM

PROGRAMA

I

Sonata en sol menor HAENDEL
Andante. Allegro. Adagio.
Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

Tre essercizi D. SCARLATTI
 CLAVICÈMBAL

Sonata en fa major HAENDEL
Adagio. Allegro. Largo.
Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

II

Fantasia cromàtica i Fuga	}	J. S. BACH
Concert Italià		
<i>Allegro, Andante, Allegro.</i>		
CLAVICÈMBAL		
PETITA PAUSA		
Sonata en sol major	}	J. S. BACH
<i>Allegro, Largo, Allegro.</i>		
<i>Adagio. Allegro.</i>		
VIOLÍ I CLAVICÈMBAL		

ALICE EHLERS. — L'honor que ens escau de fer conèixer a Barcelona aquesta excellent artista, completa la nostra satisfacció de què Alice Ehlers hagi pogut prendre part en la nostra commemoració de Haendel, Bach i D. Scarlatti, juntament amb un artista català de la categoria del mestre Eduard Toldrà.

Alice Ehlers és vienesa, deixeble del famós Leschetitzky. El seu temperament musical, orientat cap a les composicions de clara arquitectura, li féu preferir, des de l'època dels seus estudis, la música de J. S. Bach. Aquesta inclinació l'emmenà a especialitzar-se en el clavicèmbal, instrument que treballà llargament amb Wanda Landowska. Avui és considerada com una de les més eminents concertistes d'aquest instrument, amb el qual ha donat concerts i cursos de lliçons per tot Europa i Nord-Amèrica.

L'any 1685 està inscrit amb xifres d'or en el llibre de la Música. Dos astres de primera magnitud apareixien, cap a Septentrió, en el firmament musical, a la mateixa hora en què un tercer estel brillant despuntava a la regió meridional.

Des de llur altitud, que és universalitat, Joan Sebastià Bach i Jordi Frederic Händel dominen tota una època de la música. Aquesta és, sobretot, la situació de Händel. J. S. Bach, a més a més, traspasa aquestes fronteres: es situa més enllà del temps. El seu geni domina tota la música des d'una alçària que, per a l'enteniment humà, ja es confon amb l'etern.

Bach i Händel formen una antítesi poderosa. El contrast de l'esperit que anima l'obra llur, correspon al contrast que fan la vida, els destins d'aquests dos homes.

Händel brilla, encara adolescent, davant dels grans de la terra. Fill d'un obscur cirurgià, el geni musical esclata en ell com per generació espontània, sense ascendants ni descendència directa. Händel, home madur, és la figura més brillant del seu temps. El gran món s'inclina davant d'ell. Una vida trèpidant, moderna —gairebé d'ara—, l'agita incessantment. D'Itàlia a Londres, passant per totes les corts d'Europa, els seus viatges no paren mai. Es l'home de grans empreses. A Londres triomfa i s'arruïna més d'una vegada amb les seves companyies d'òpera. Perd, i guanya grans plets. L'òpera dels italians li fa una guerra a mort. La seva pompositat barroca provoca la paròdia graciosíssima de la *Beggar's Opera*, que crea un gènere, amb un tema agut que ha rebrotat en els nostres dies en l'*Opéra de quat'sous*. Ja vell, conço superb de tota la vida, mor en soledat, després d'haver perdut la vista, com Joan Sebastià, durant els seus últims anys, i havent trobat temps de produir en mig de tota la seva agitació un bagatge imponent d'òperes, oratoris i música vocal i instrumental de tots els gèneres.

Joan Sebastià Bach, fill i nét de músics, branca mestre del frondós arbre genealògic d'una vasta família de músics, té una humil existència petit-burguesa, perduda en el cor de la província alemanya. Els seus viatges es poden comptar amb els dits de la mà: de Lüneburg a Hamburg, a peu, per a sentir dos organistes famosos; de Hamstadt a Lübeck, a peu, per tal de conèixer al gran Buxtehude; i el més llarg de tots, aquell viatge en posta a Potsdam, per a tocar davant de Frederic el Gran. Es el moment culminant de la seva existència social.

Després, com abans, continua la seva existència de petit funcionari, sense més agitació que els minúsculs plets i mortificacions que li infligeixen superiors jeràrquics i reglaments estrets. Quan la situació esdevé massa crítica, canvia d'amo; a penes de condició. Estacions memorables d'aquesta existència, Weimar, Arnstadt, Mühlhausen. Weimar, Köthen i Sant Tomàs de Leipzig... En la seva peregrinació l'acompanyen onze fills i nou filles, entre els que li donà Bàrbara, la primera muller, i Anna Magdalena, la segona. Deu fills moren en vida seva. La vida familiar de Joan Sebastià és patriarcal i tota ungida de música. La seva existència es reparteix entre aquesta vida familiar i el seu servei. Tota la seva obra fou concebuda i realitzada de cara a aquest servei músic, d'acord amb allò que exigia i allò que feia possible. El seu pensament i el sentiment, però, només foren posats en Déu.

Tres anys abans de morir, perdé la vista, com Händel. Les seves últimes obres, entre elles les composicions més difícils de l'Art de la Fuga, foren dictades pel gran músic orb al seu gendre Altnikol.

Barroquisme d'Händel i espiritualisme de Bach són pòls, a no poguer més, oposats. En llurs obres cim, no obstant, una mateixa grandesa els agermana. La *Passió segons Sant Mateu* farà reviure a la humanitat present i futura el drama de la Passió de Jesucrist, amb unció insuperable; com el *Messies* ens farà present per sempre, amb la vida i la mort del Crist, la profecia del seu retorn a la fi dels segles; monuments egregis d'una grandesa i universalitat de concepció no igualades.

L'estel brillant de Domenico Scarlatti, empal·lideix al costat d'aquests dos astres de primera magnitud. *Maestro al cembalo* en les corts dels grans prínceps, fou el gran virtuós del seu temps i un músic d'una genial originalitat.

La importància de la seva producció és extraordinària per a l'evolució de l'estat contrapuntible de l'època vers l'homofonia dels clàssics de la sonata. Dels molts centenars de composicions que escriví per *cembalo*, poques són les que encara avui no s'escollin amb delectança. La gràcia fresca i esvelta de la seva invenció melòdica i rítmica és com una primavera de la música clàssica.

Avui sabem del cert, ja, que Scarlatti no morí a Itàlia, com fins ara era suposat, sinó a Madrid, on residí des de l'any 1720, i on finà en una casa del carrer de Leganitos, el dia 23 de juliol de 1757.

17057—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA.

SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934-1935

CONCERT DESÈ

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

G. F. HÄNDEL

(Nat el 23 febrer 1685)

J. S. BACH

(Nat el 21 març 1685)

SCARLATTI

(Nat el 17 octubre 1685)

Presentació a Barcelona de

ALICE EHLERS, de Viena

clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ

violí.

Dimarts, 12 de març de 1935

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

TEATRE STUDIUM

PROGRAMMA

I

Sonata en sol menor HAENDEL

Andante. Allegro. Adagio.

Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

Tre essercizi D. SCARLATTI

CLAVICÈMBAL

Sonata en fa major HAENDEL

Adagio. Allegro. Largo.

Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

II

Fantasia cromàtica i Fuga

Concert Italià

Allegro. Andante. Allegro.

CLAVICÈMBAL

PETITA PAUSA

Sonata en sol major

Allegro. Largo. Allegro.

Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

J. S. BACH

ALICE EHLERS. — L'honor que ens escau de fer conèixer a Barcelona aquesta excel·lent artista, completa la nostra satisfacció de què Alice Ehlers hagi pogut prendre part en la nostra commemoració de Haendel, Bach i D. Scarlatti, juntament amb un artista català de la categoria del mestre Eduard Toldrà.

Alice Ehlers és vienesa, deixeble del famós Leschetitzky. El seu temperament musical, orientat cap a les composicions de clara arquitectura, li féu preferir, des de l'època dels seus estudis, la música de J. S. Bach. Aquesta inclinació l'emmenà a especialitzar-se en el clavicèmbal, instrument que treballà llargament amb Wanda Landowska. Avui és considerada com una de les més eminents concertistes d'aquest instrument, amb el qual ha donat concerts i cursos de lliçons per tot Europa i Nord-Amèrica.

L'any 1685 està inscrit amb xifres d'or en el llibre de la Música. Dos astres de primera magnitud apareixien, cap a Septentrió, en el firmament musical, a la mateixa hora en què un tercer estel brillant despuntava a la regió meridional.

Des de llur altitud, que és universalitat, Joan Sebastià Bach i Jordi Frederic Händel dominen tota una època de la música. Aquesta és, sobretot, la situació de Händel. J. S. Bach, a més a més, traspassa aquestes fronteres: es situa més enllà del temps. El seu geni domina tota la música des d'una alçària que, per a l'enteniment humà, ja es confon amb l'etern.

Bach i Händel formen una antitesi poderosa. El contrast de l'esperit que anima l'obra llur, correspon al contrast que fan la vida, els destins d'aquests dos homes.

Händel brilla, encara adolescent, davant dels grans de la terra. Fill d'un obscur cirurgià, el geni musical esclata en ell com per generació espontània, sense ascendents ni descendència directa. Händel, home madur, és la figura més brillant del seu temps. El gran món s'inclina davant d'ell. Una vida trepidant, moderna —gairebé d'ara—, l'agita incessantment. D'Itàlia a Londres, passant per totes les corts d'Europa, els seus viatges no paren mai. És l'home de grans empreses. A Londres triomfa i s'arruïna més d'una vegada amb les seves companyies d'òpera. Perd, i guanya grans plets. L'òpera dels italians li fa una guerra a mort. La seva pompositat barroca provoca la paròdia graciosíssima de la *Beggar's Opera*, que crea un gènere, amb un tema agut que ha rebrotat en els nostres dies en l'*Opéra de quat'sous*. Ja vell, conço superb de tota la vida, mor en soledat, després d'haver perdut la vista, com Joan Sebastià, durant els seus últims anys, i havent trobat temps de produir en mig de tota la seva agitació un bagatge imponent d'òperes, oratoris i música vocal i instrumental de tots els gèneres.

Joan Sebastià Bach, fill i nét de músics, branca mestre del frondós arbre genealògic d'una vasta família de músics, té una humil existència petit-burguesa, perduda en el cor de la província alemanya. Els seus viatges es poden comptar amb els dits de la mà: de Lüneburg a Hamburg, a peu, per a sentir dos organistes famosos; de Hamstadt a Lübeck, a peu, per tal de conèixer al gran Buxtehude; i el més llarg de tots, aquell viatge en posta a Potsdam, per a tocar davant de Frederic el Gran. És el moment culminant de la seva existència social.

Després, com abans, continua la seva existència de petit funcionari, sense més agitació que els minúsculs plets i mortificacions que li infligeixen superiors jeràrquics i reglaments estrets. Quan la situació esdevé massa crítica, canvia d'amo; a penes de condició. Estacions memorables d'aquesta existència, Weimar, Arnstadt, Mühlhausen, Weimar, Köthen i Sant Tomàs de Leipzig... En la seva peregrinació l'acompanyen onze fills i nou filles, entre els que li donà Bàrbara, la primera muller, i Anna Magdalena, la segona. Deu fills moren en vida seva. La vida familiar de Joan Sebastià és patriarcal i tota ungida de música. La seva existència es reparteix entre aquesta vida familiar i el seu servei. Tota la seva obra fou concebuda i realitzada de cara a aquest servei músic, d'acord amb allò que exigia i allò que feia possible. El seu pensament i el sentiment, però, només foren posats en Déu.

Tres anys abans de morir, perdé la vista, com Händel. Les seves últimes obres, entre elles les composicions més difícils de l'Art de la Fuga, foren dictades pel gran músic orb al seu gendre Altnikol.

Barroquisme d'Händel i espiritualisme de Bach són pols, a no poguer més, oposats. En llurs obres cim, no obstant, una mateixa grandesa els agermana. La *Passió segons Sant Mateu* farà revivre a la humanitat present i futura el drama de la Passió de Jesucrist, amb unció insuperable; com el *Messies* ens farà present per sempre, amb la vida i la mort del Crist, la profecia del seu retorn a la fi dels segles; monuments egregis d'una grandesa i universalitat de concepció no igualades.

L'estel brillant de Domenico Scarlatti, empallideix al costat d'aquests dos astres de primera magnitud. *Maestro al cembalo* en les corts dels grans prínceps, fou el gran virtuós del seu temps i un músic d'una genial originalitat.

La importància de la seva producció és extraordinària per a l'evolució de l'estat contrapuntible de l'època vers l'homofonia dels clàssics de la sonata. Dels molts centenars de composicions que escriví per *cembalo*, poques són les que encara avui no s'escoltin amb delectança. La gràcia fresca i esvelta de la seva invenció melòdica i rítmica és com una primavera de la música clàssica.

Avui sabem del cert, ja, que Scarlatti no morí a Itàlia, com fins ara era suposat, sinó a Madrid, on residí des de l'any 1720, i on finà en una casa del carrer de Leganitos, el dia 23 de juliol de 1757.

17057—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA,
SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT DESÈ

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

G. F. HÄNDEL

(Nat el 23 febrer 1685)

J. S. BACH

(Nat el 21 març 1685)

SCARLATTI

(Nat el 17 octubre 1685)

Presentació a Barcelona de

ALICE EHLERS, de Viena

clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ

violí.

Dimarts, 12 de març de 1935

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

TEATRE STUDIUM

PROGRAMA

I

Sonata en sol menor HAENDEL
Andante. Allegro. Adagio.
Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

Tre essercizi D. SCARLATTI
 CLAVICÈMBAL

Sonata en fa major HAENDEL
Adagio. Allegro. Largo.
Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

II

Fantasia cromàtica i Fuga
 Concert Italià
Allegro. Andante. Allegro.

CLAVICÈMBAL

PETITA PAUSA

Sonata en sol major
Allegro. Largo. Allegro.
Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

ALICE EHLERS.—L'honor que ens escau de fer conèixer a Barcelona aquesta excel·lent artista, completa la nostra satisfacció de què Alice Ehlers hagi pogut prendre part en la nostra commemoració de Haendel, Bach i D. Scarlatti, juntament amb un artista català de la categoria del mestre Eduard Toldrà.

Alice Ehlers és vienesa, deixeble del famós Leschetitzky. El seu temperament musical, orientat cap a les composicions de clara arquitectura, li féu preferir, des de l'època dels seus estudis, la música de J. S. Bach. Aquesta inclinació l'emmenà a especialitzar-se en el clavicèmbal, instrument que treballà llargament amb Wanda Landowska. Avui és considerada com una de les més eminents concertistes d'aquest instrument, amb el qual ha donat concerts i cursos de lliçons per tot Europa i Nord-Amèrica.

L'any 1685 està inscrit amb xifres d'or en el llibre de la Música. Dos astres de primera magnitud apareixien, cap a Septentrió, en el firmament musical, a la mateixa hora en què un tercer estel brillant despuntava a la regió meridional.

Des de llur altitud, que és universalitat, Joan Sebastià Bach i Jordi Frederic Händel dominen tota una època de la música. Aquesta és, sobretot, la situació de Händel. J. S. Bach, a més a més, traspasa aquestes fronteres: es situa més enllà del temps. El seu geni domina tota la música des d'una alçària que, per a l'enteniment humà, ja es confon amb l'etern.

Bach i Händel formen una antítesi poderosa. El contrast de l'esperit que anima l'obra llur, correspon al contrast que fan la vida, els destins d'aquests dos homes.

Händel brilla, encara adolescent, davant dels grans de la terra. Fill d'un obscur cirurgià, el geni musical esclata en ell com per generació espontània, sense ascendents ni descendència directa. Händel, home madur, és la figura més brillant del seu temps. El gran món s'inclina davant d'ell. Una vida trepidant, moderna —gairebé d'ara—, l'agita incessantment. D'Itàlia a Londres, passant per totes les corts d'Europa, els seus viatges no paren mai. Es l'home de grans empreses. A Londres triomfa i s'arruïna més d'una vegada amb les seves companyies d'òpera. Perd, i guanya grans plets. L'òpera dels italians li fa una guerra a mort. La seva pompositat barroca provoca la paròdia graciosíssima de la *Beggar's Opera*, que crea un gènere, amb un tema agut que ha rebrotat en els nostres dies en l'*Opéra de quat'sous*. Ja vell, conco superb de tota la vida, mor en soledat, després d'haver perdut la vista, com Joan Sebastià, durant els seus últims anys, i havent trobat temps de produir en mig de tota la seva agitació un bagatge imponent d'òperes, oratoris i música vocal i instrumental de tots els gèneres.

Joan Sebastià Bach, fill i nét de músics, branca mestre del frondós arbre genealògic d'una vasta família de músics, té una humil existència petit-burguesa, perduda en el cor de la província alemanya. Els seus viatges es poden comptar amb els dits de la mà: de Lüneburg a Hamburg, a peu, per a sentir dos organistes famosos; de Hamstadt a Lübeck, a peu, per tal de conèixer al gran Buxtehude; i el més llarg de tots, aquell viatge en posta a Potsdam, per a tocar davant de Frederic el Gran. Es el moment culminant de la seva existència social.

Després, com abans, continua la seva existència de petit funcionari, sense més agitació que els minúsculs plets i mortificacions que li infligeixen superiors jeràrquics i reglaments estrets. Quan la situació esdevé massa crítica, canvia d'amo; a penes de condició. Estacions memorables d'aquesta existència, Weimar, Arnstadt, Mühlhausen. Weimar, Köthen i Sant Tomàs de Leipzig... En la seva peregrinació l'acompanyen onze fills i nou filles, entre els que li donà Bàrbara, la primera muller, i Anna Magdalena, la segona. Deu fills moren en vida seva. La vida familiar de Joan Sebastià és patriarcal i tota ungida de música. La seva existència es reparteix entre aquesta vida familiar i el seu servei. Tota la seva obra fou concebuda i realitzada de cara a aquest servei músic, d'acord amb allò que exigia i allò que feia possible. El seu pensament i el sentiment, però, només foren posats en Déu.

Tres anys abans de morir, perdé la vista, com Händel. Les seves últimes obres, entre elles les composicions més difícils de l'Art de la Fuga, foren dictades pel gran músic orb al seu gendre Altnikol.

Barroquisme d'Händel i espiritualisme de Bach són pols, a no poguer més, oposats. En llurs obres cim, no obstant, una mateixa grandesa els agermana. La *Passió segons Sant Mateu* farà revivre a la humanitat present i futura el drama de la Passió de Jesucrist, amb unció insuperable; com el *Messies* ens farà present per sempre, amb la vida i la mort del Crist, la profecia del seu retorn a la fi dels segles; monuments egregis d'una grandesa i universalitat de concepció no igualades.

L'estel brillant de Domenico Scarlatti, empallideix al costat d'aquests dos astres de primera magnitud. *Maestro al cembalo* en les corts dels grans prínceps, fou el gran virtuós del seu temps i un músic d'una genial originalitat.

La importància de la seva producció és extraordinària per a l'evolució de l'estat contrapuntible de l'època vers l'homofonia dels clàssics de la sonata. Dels molts centenars de composicions que escriví per *cembalo*, poques són les que encara avui no s'escollin amb delectança. La gràcia fresca i esvelta de la seva invenció melòdica i rítmica és com una primavera de la música clàssica.

Avui sabem del cert, ja, que Scarlatti no morí a Itàlia, com fins ara era suposat, sinó a Madrid, on residí des de l'any 1729, i on finà en una casa del carrer de Leganitos, el dia 23 de juliol de 1757.

17057—IMP. ALTÉS.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERA,
SECCIO

AUDICIONS INTIMES

Curs V: 1934 - 1935

CONCERT DESÈ

Commemoració del 250 aniversari de la naixença de

G. F. HÆNDEL

(Nat el 23 febrer 1685)

J. S. BACH

(Nat el 21 març 1685)

SCARLATTI

(Nat el 17 octubre 1685)

Presentació a Barcelona de

ALICE EHLERS, de Viena

clavicèmbal

EDUARD TOLDRÀ

violí.

Dimarts, 12 de març de 1935

a les deu del vespre.

Exclusivament per als inscrits a AUDICIONS INTIMES

TEATRE STUDIUM

PROGRAMA

I

Sonata en sol menor HAENDEL
Andante. Allegro. Adagio.
Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

Tre essercizi D. SCARLATTI
 CLAVICÈMBAL

Sonata en fa major HAENDEL
Adagio. Allegro. Largo.
Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

II

Fantasia cromàtica i Fuga
 Concert Italià
Allegro. Andante. Allegro.

CLAVICÈMBAL

PETITA PAUSA

Sonata en sol major
Allegro. Largo. Allegro.
Adagio. Allegro.

VIOLÍ I CLAVICÈMBAL

J. S. BACH

ALICE EHLERS.—L'honor que ens escau de fer conèixer a Barcelona aquesta excel·lent artista, completa la nostra satisfacció de què Alice Ehlers hagi pogut prendre part en la nostra commemoració de Haendel, Bach i D. Scarlatti, juntament amb un artista català de la categoria del mestre Eduard Toldrà.

Alice Ehlers és vienesa, deixeble del famós Leschetitzky. El seu temperament musical, orientat cap a les composicions de clara arquitectura, li féu preferir, des de l'època dels seus estudis, la música de J. S. Bach. Aquesta inclinació l'emmenà a especialitzar-se en el clavicèmbal, instrument que treballà llargament amb Wanda Landowska. Avui és considerada com una de les més eminents concertistes d'aquest instrument, amb el qual ha donat concerts i cursos de lliçons per tot Europa i Nord-Amèrica.

L'any 1685 està inscrit amb xifres d'or en el llibre de la Música. Dos astres de primera magnitud apareixien, cap a Septentrió, en el firmament musical, a la mateixa hora en què un tercer estel brillant despuntava a la regió meridional.

Des de llur altitud, que és universalitat, Joan Sebastià Bach i Jordi Frederic Händel dominen tota una època de la música. Aquesta és, sobretot, la situació de Händel. J. S. Bach, a més a més, traspasa aquestes fronteres: es situa més enllà del temps. El seu geni domina tota la música des d'una alçària que, per a l'enteniment humà, ja es confon amb l'etern.

Bach i Händel formen una antítesi poderosa. El contrast de l'esperit que anima l'obra llur, correspon al contrast que fan la vida, els destins d'aquests dos homes.

Händel brilla, encara adolescent, davant dels grans de la terra. Fill d'un obscur cirurgià, el geni musical esclata en ell com per generació espontània, sense ascendents ni descendència directa. Händel, home madur, és la figura més brillant del seu temps. El gran món s'inclina davant d'ell. Una vida trepidant, moderna —gairebé d'ara—, l'agita incessantment. D'Itàlia a Londres, passant per totes les corts d'Europa, els seus viatges no paren mai. Es l'home de grans empreses. A Londres triomfa i s'arruïna més d'una vegada amb les seves companyies d'òpera. Perd, i guanya grans plets. L'òpera dels italians li fa una guerra a mort. La seva pompositat barroca provoca la paròdia graciosíssima de la *Beggar's Opera*, que crea un gènere, amb un tema agut que ha rebrotat en els nostres dies en l'*Opéra de quat'sous*. Ja vell, conço superb de tota la vida, mor en soledat, després d'haver perdut la vista, com Joan Sebastià, durant els seus últims anys, i havent trobat temps de produir en mig de tota la seva agitació un bagatge imponent d'òperes, oratoris i música vocal i instrumental de tots els gèneres.

Joan Sebastià Bach, fill i nét de músics, branca mestre del frondós arbre genealògic d'una vasta família de músics, té una humil existència petit-burguesa, perduda en el cor de la província alemanya. Els seus viatges es poden comptar amb els dits de la mà: de Lüneburg a Hamburg, a peu, per a sentir dos organistes famosos; de Hamstadt a Lübeck, a peu, per tal de conèixer al gran Buxtehude; i el més llarg de tots, aquell viatge en posta a Potsdam, per a tocar davant de Frederic el Gran. Es el moment culminant de la seva existència social.